

VICTÒRIAROVIRA

Adebat **Manel Larrosa** Arquitecte urbanista

El menyspreu al Vallès dins Catalunya

Quan les entitats com femVallès anem a Barcelona, ens passa una cosa similar que quan els catalans anem a Madrid

El Vallès és el 17,6% de la població catalana i aporta el 25,7% del VAB industrial de Catalunya. Catalunya representa el 16,4% de la població espanyola i genera el 25,2% del seu VAB industrial. Són pesos similars. Tot i que Catalunya és una realitat nacional i el Vallès no, també podem plantejar que, en termes de principi de subsidiarietat, caldria atendre que som com una Catalunya dins Catalunya. Perquè cal reconèixer les identitats, però també les realitats materials. Catalunya almenys és una comunitat autònoma, però el Vallès, institucionalment parlant, no és res de res. Com si quan preguntéssim per Catalunya ens diguessin que som part de l'angle nord-est, l'àmbit ampliat de la confederació hidrogràfica de l'Ebre, o el corredor mediterrani, però res de propi, ni tan sols una comunitat. Doncs bé, al Vallès se'ns diu que és regió de Barcelona, ATM de Barcelona, Diputació de Barcelona, buit existencial més enllà de la frontera i muralla de l'Àrea Metropolitana (AMB), o àrea "metropolitana nord" en termes sanitaris, etc.

Quan les entitats socials com femVallès anem a Barcelona, a la capital, al Govern i al Parlament ens passa una cosa similar que quan els catalans anem a Madrid. Com bé explica Tarradellas i han experimentat tots els polítics catalans, anar a Madrid és accedir a una cort que et sap raspallar, ser cordial en la recepció... però que en tornar a casa tothom es pregunta que m'han concedit? I ràpidament has de mirar a la cartera per si és al seu lloc i en el mateix estat. Al Vallès ens passa el mateix.

Els menciones el nostre pes industrial i tot són... "Oh!, que decisius que sou!". Els expliques que som aportadors nets a la inversió catalana acumulada de dècades i que, per contra, el Barcelonès és receptor net, i és música que els entra per una orella i els surt per l'altra. Els dius que l'AMB rep finançament per broc gros en mobilitat i que aquí som pobres de solemnitat i afirmen que és un tema tècnic que ja es veurà... Pots citar que Barcelona es comporta com Madrid en la centralització dels pressupostos de la Generalitat i això no commou ningú, o que els organismes amb qui col·labora la Generalitat (fundacions, centres

de recerca...) concentren el 96% dels recursos al Barcelonès per una resta de país del 4%, i succeeix que això és "natural". I al final resulta que la dinàmica global de Barcelona és exclusivament mèrit propi i no del dopatge, en fi.

Fa un pilot d'anys, per allà el 2014, vam explicar a Miquel i Iceta i al seu grup parlamentari del PSC la proposta d'aplicar al Vallès una institució metropolitana. Ens va dir que ho veia bé, perquè li exposaven com a simplificació i no com a creació de més administració, però va afegir: "No sé com bo veuran els meus". Es referia als seus alcaldes al Vallès i ens traspassà la complexitat de convèncer allò que ara en diuen "el territori". Sabíem de la simpatia de les alcaldies de municipis petits i mitjans i de la distància de les capitals i ens en vam anar amb feina a la motxilla. Però, ben pensat, allò fou una trampa. Els nostres representants al Parlament són els diputats, ells mateixos, Iceta i el seu grup en aquells cas, no les alcaldies que representen la ciutadania municipal. Eren ells els que ens havien de respondre! Amb posició pròpia i no defugir-la. Va ser un engany de bona fe, segur, confusió que s'ha repetit amb tots els grups polítics visitats. La realitat és que els diputats no ens representen, no ens responen, no ens proposen. Són aparell de partit, nomenats pel comitè central i exclusivament s'hi deuen, són marca política. Aquesta és la situació i el dèficit democràtic en el qual som.

El Vallès és com una Biscaia en pes industrial i de població, només que sense cap institució pròpia. No solament pobres sinó negats: no podeu ser, perquè sou una perifèria, sou una corona, un més enllà de la capital i no podeu ser per no perjudicar allò que és el centre i, a més, sou els romàntics d'un àmbit sense cap sentit!

Tenim dret a preguntar al conjunt del sistema polític català i a cadascun dels nostres diputats per la província de Barcelona: Què som? Què és el Vallès? A quin marc creuen que podem aspirar? I ens interessa la resposta com a gent del Vallès, però encara més com a catalans, perquè la permanent manca de resposta fa explícit el buit de projecte de país, el desconcert de què realment entenen per Catalunya. I ens temem que se senten la mar de còmodes en un marc de diputacions, províncies, Àrea Metropolitana de Barcelona, Barcelona amb llei pròpia de capital... I un enorme buit en la resta. I ens trobem entre el silenci de la Generalitat i l'activisme a la contra per part de l'AMB.

El menyspreu del Vallès no és sinó un signe a gran escala d'un país desorientat. I com que ens governem amb lideratges polítics, el desordre és un evident senyal que aquests fallen. Tampoc no demanem grans ni significatius canvis a curt termini, només desitgem discurs, orientació, credibilitat. Més concret encara, volem: optimitisme, horitzó de futur, empatia... Menys cops a l'espatlla i més camí.